

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-437/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press

(Sprawa C-582/13 P)

(2014/C 24/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intra-Press (przedstawiciel: P. Péters, advocaat, adwokaci T. de Haan i M. Laborde)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Golden Balls Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-437/11;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania orzeczenia w przedmiocie skargi wniesionej przez Intra-Press na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾
- pozostawienie rozstrzygnięcia o kosztach do wydania wyroku co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z uwagi na poniższe względy.

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w ramach zdefiniowania właściwego kręgu odbiorców i oceny stopnia konceptualnego podobieństwa między znakami dodał wymóg „intelektualnego procesu tłumaczenia”, „rozpoczęcia od tłumaczenia” czy „wcześniejszego tłumaczenia”. Po drugie, Sąd naruszył art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ nie dokonał całościowej oceny, a także nie rozpatrzył znaczenia renomy należącego do wnoszącej odwołanie wcześniejszego znaku towarowego i nie zbadał ewentualnego istnienia związku między omawianymi znakami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 września 2013 r. w sprawach połączonych T-289/11, T-290-11 i T-521/11, Deutsche Bahn AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Deutsche Bahn AG i in.

(Sprawa C-583/13 P)

(2014/C 24/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, E. Venot i J. Brückner)

Inni uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii, Rada Unii Europejskiej, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 września 2013 r. w sprawach połączonych T-289/11, T-290/11 i T-521/11;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji: C(2011) 1774 z dnia 14 marca 2011 r., C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r., nakazujących zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 kontrole w spółce Deutsche Bahn AG i w jej wszystkich spółkach zależnych (sprawy COMP/39.678 i COMP/39.731);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają je na czterech zarzutach:

Po pierwsze, Sąd błędnie zinterpretował i zastosował prawo podstawowe do nienaruszalności miru domowego lub jednoznaczne orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Właśnie w kontekście stopnia naruszenia prawa podstawowego i ryzyka nieodwracalnych szkód jest nieproporcjonalne, gdy Komisja, która działa także jako organ dochodzeniowy i dysponuje szerokim zakresem uprawnień, przeprowadza kontrole bez uprzedniego upoważnienia sądowego.

Po drugie, Sąd błędnie zinterpretował i zastosował prawo podstawowe do skutecznej ochrony prawnej. Sama kontrola sądowa a posteriori w wypadku kontroli Komisji nie oferuje zainteresowanym przedsiębiorstwom skutecznej ochrony prawnej.

Po trzecie, Sąd niesłusznie uznał za dowody przypadkowe dokumenty dotyczące rzekomych naruszeń konkurencji, które zostały uzyskane w ramach kontroli poza zakresem przedmiotu dochodzenia, mimo że podlegały one zakazowi wykorzystania. Urzędnicy Komisji przed rozpoczęciem tej kontroli zostali poinformowani o podejrzeniach dotyczących przedmiotu nieobjętego dochodzeniem. W ten sposób Komisja sztucznie zaaranżowała przypadek i ewentualnie w sposób niedopuszczalny rozszerzyła interpretację Trybunału⁽¹⁾ odnośnie do wyjątku dotyczącego dowodu przypadkowego, który powinien podlegać wykładni zawężającej.

Wreszcie Sąd naruszył zasady ciężaru dowodu. Można przyjąć, a przynajmniej nie można wykluczyć, że niektóre dokumenty zostały uzyskane tylko z powodu wcześniejszego niedopuszczalnego poinformowania urzędników, to znaczy w przedmiocie nieobjętym dochodzeniem, jako rzekome „dowody przypadkowe”. Ze względu na to, że wnoszące odwołanie nie mają możliwości wykazania takiego związku przyczynowego i nie można też obciążyć ich tą okolicznością, miałyby miejsce odwrócenie ciężaru dowodu, przy którym Komisja byłaby zobowiązana do wykazania, iż te dokumenty faktycznie były dowodami przypadkowymi.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 17 października 1989 r. w sprawie 85/87 Dow Benelux przeciwko Komisji, Rec. s. 3137.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 września 2013 r. w sprawie T-430/11, Telefónica przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 listopada 2013 r. przez Telefónica S.A.

(Sprawa C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telefónica S.A. (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller i J. Domínguez Pérez)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-430/11 i przesłanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty sporu,
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych w obu instancjach w postępowaniach dotyczących dopuszczalności.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo, dokonując wykładni art. 263 TFUE akapit czwarty, in fine. Sąd wyciągnął błędny pod względem prawnym wniosek, że takie jak zaskarżona decyzje w dziedzinie pomocy państwa wymagają środków wykonawczych w rozumieniu nowego postanowienia traktatowego.
- 2) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo Unii, interpretując w błędny sposób orzecznictwo dotyczące pojęcia rzeczywistego beneficjenta w celu zbadania dopuszczalności skarg na decyzje uznające system pomocy za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem. W szczególności:
  - Sąd Unii Europejskiej dokonał błędnej wykładni orzecznictwa dotyczącego pojęcia rzeczywistego beneficjenta i przeinaczył okoliczności faktyczne, stosując to orzecznictwo do transakcji dokonanych przez wnoszącą odwołanie po dniu 21 grudnia 2007 r.;
  - Sąd Unii Europejskiej naruszył również prawo w odniesieniu do transakcji dokonanych przed dniem 21 grudnia 2007 r., dokonując wykładni wynikającego z orzecznictwa pojęcia rzeczywistego beneficjenta.
- 3) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo, wydając rozstrzygnięcie naruszające prawo do skutecznej ochrony sądowej. Zaskarżone postanowienie przyjmuje czysto teoretyczne pojęcie tego prawa, co uniemożliwia wnoszącej odwołanie dostęp do postępowania w trybie prejudycjalnym na zwykłych warunkach i bez konieczności naruszenia prawa w celu podważenia zaskarżonej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 20 listopada 2013 r. — Idexx Laboratoires Italia srl przeciwko Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-590/13)

(2014/C 24/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idexx Laboratoires Italia srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate